

Irene Finne (til venstre) og Hilde Vethe Styve driver brukt- og antikkbutikk i ei sjøbu i Evanger. Her har de to etasjer med møbler, gjenstander og tekstiler – det meste brukt – og noe nytt.

Irene og Hilde bor i to hus tett i tett i bittelille Evanger i Voss. Rett over veien har de startet bruktbutikk, et resultat av felles interesse for å stå på hodet i containere. Tekst Kjersti Myhre Foto Linda Bournane Engelberth

Naboer med sans for gjenbruk

– Vi liker jo helst å spørre først, men en gang ble det for fristende. Det ble litt pinlig, forteller Irene Finne.

Det var om kvelden, og de var på skattejakt i en container, med hodelykter, da de ble tatt på fersken. Heldigvis ble stuntet tatt med godt humør av eieren av skrotet.

Å lete gjennom det andre ikke vil ha, enten det er i containere, på loppemarked, auksjoner eller dødsbo, er nemlig noe av det morsomste Irene Finne og nabo og venninne Hilde Vethe Styve vet om.

– Det er skikkelig adrenalinkick å gå på skattejakt i det andre har kastet, forteller Hilde.

Og denne interessen har de like godt laget butikk av. De er alltid enige om hva som er fint og hva som kan bli det, ved hjelp av litt maling eller småfiksing. Så lik smak har de, at regelen når de er ute på skattejakt er at den som først finner først får. Det er nemlig glidende overganger mellom hva som er butikk og hva som er hjemme, det byttes stadig ut og ommøbleres ettersom nye skatter oppdages.

– Vi valgte begge å være hjemme med små barn, og har funnet hverandre i en felles interesse for interiør, og særlig brukt og litt slitt, det som gjerne kalles shabby chic, forteller Hilde.

– Dette er egentlig ikke en dyr stil, og det passer fint, når vi har valgt å leve av en inntekt i familien,

sier Irene.

For å komme i gang med butikkdriften spleiset de på et dødsbo. I starten bestod vareutvalget av alt fra «hoggorm til geit», som de selv sier, mens stilen etter hvert er blitt mer sikker.

– Vi er egentlig veldig sjenerte begge to, men er blitt flinkere til å takke nei, når noen tilbyr oss noe vi ikke synes passer inn, forteller Hilde.

Blomstrede vattdyner, blonder og falmede tekstiler finner de mye av. Noe pusses opp, sys om eller settes sammen med andre ting de finner.

– For å lage stilen er det fint å starte med et litt skakt, slitt bord – til det kan man bruke både nye og gamle stoler. Lysestaker, fattigmansøl, gamle bilder og speil er også en god begynnelse – og alt trenger ikke være hvitt, men hvitt og lyse farger er en god grunnfarge, så kan man heller bruke noen fargeklatter på tekstiler og møbler, sier Irene.

Hjemmene deres ligger vegg i vegg i sentrum av Evanger, en minibygd med tre hundre innbyggere og en landsbyaktig, ørliten «bykjerne». Bygda ligger et par mil fra Voss og en time fra Bergen. Her var tidligere livlig handel, med både skredder, baker og skomaker. Nå står de fleste av de gamle butikklokalene tomme, Irene og Hilde drømmer om at flere vil følge deres eksempel.

– Tenk om Evanger kunne bli en liten by med nisjebutikker, det hadde vært stas, sier Hilde.

Butikken deres er foreløpig åpen tre dager i uka, »

Skapet i Hildes stue er kjøpt på auksjon, notesstativet er laget av ektemannen Jørn som er møbelsnekker.

Det svenske hjørneskapet i Irenes stue har ektemannen Dag arvet av en gammel tante. Barnekjolen har hun sydd selv.

Taklampe har Irene sydd skjerm til. På veggen henger en ny voksdug. Den ene barnekjolen og gardinen er containerfunn.

Hilde og Jørn lagde nytt bad i det gamle huset da de flyttet inn, men valgte en stil som passer til resten av huset, med gulybelegg og innebygd badekar.

I butikken selges blant annet lysestaker fra Lisbeth Dahl. Fatet er gammelt og duken er sydd av falmet, gammelt stoff.

Trappa og gulvet i gangen hos Hilde er malt i en «isturkis» farge.

I Irenes kjøkken henger et skap som er laget av et gammelt vindu med hyller satt inn i karmen. Gryteklutsamlingen består av noe brukt og noe hun har heklet selv.

Irenes tøfler er kjøpt i nettbutikken www.hjemkjarehjem.com.

Jørn skal snekre nytt kjøkken, inntil videre har Hilde malt det gamle.

Speilet i smijern er arvet etter mormor og ble malt hvitt. Dekorativ knaggrekke fra Madam Stoltz. Hildes mor har heklet sengeteppeet. Bordet stod i huset og døra satte de inn under oppussingen. Innenfor er et kleskott til å gå inn i.

mens de opplever stadig pågang fra nye kunder gjennom nettbutikken, hvor de selger et utvalg av varene fra butikken. Butikken okkuperer nå halvparten av den nesten 300 kvadratmeter store sjøbua, som de kjøpte og pusset opp selv. Nå skal de legge inn vann og starte arbeidet med resten av bygningen - planen er å utvide med et bed & breakfast tilbud sommerstid. Foreløpig er ikke butikkdriften til å leve av, men ambisjonene er der.

De fleste kundene stopper på impuls på vei mellom Voss og Bergen.

– Det er ikke så mange som vet om Evanger fra før, og mange blir veldig begeistra over denne lille perlen, forteller Irene.

Hele sentrum i bygda brant i 1922. Husene ble bygd opp igjen, men ettersom handelen ble lagt

ned, stod flere av husene tomme i mange år. Huset Hilde og mannen bor i ble bygd i 1925 og hadde stått tomt i 20 år da de flyttet inn for tre år siden. Begge familiene valgte Evanger for å bo mer landlig og billigere enn i et større sentrum.

De to jentene skryter av mennene sine, som hjelper til i butikkdriften, den ene bidrar som møbelsnekker, og den andre som vareutleverer til kunder i Bergen, fra datakonsulentkontoret sitt. Og hva sier den bedre halvpart om å leve i hus med en så vidt feminin stil?

– Ja de sitter jo der og drikker kaffe av rosa plastkopper stakkars. Neida, ler Irene.

– De synes bare det er morsomt – og vi gjør jo stort sett som vi vil. Mannen min liker å dra på fisketur, jeg maler gjerne en vegg, og trenger ikke akkurat spørre om lov først.

Den gamle etasjeovnen er i bruk, særlig til jul. Her i gangen har også Hilde sin arbeidspult.

Irene står i døråpningen inn til kjøkkenet. I stua står et skatoll mannen Dag brukte som skrivebord da han var liten. De fikk skapet av familien fordi takhøyden i huset passet. Englebildet er funnet i en container.

Begge jentene syr selv. Hilde har sybordet stående på gangen i andre etasje. Hun har også malt den flygende prinsessen, på en huntontittplate.

Stolen i Hildes stue er trukket om med stoff fra Ikea. Lampen har fått prismer til pynt. Den grønne tapetbiten på veggen fant Hilde i deres første butikklokale. Den er gammel og dermed «ekte retro». Lampeskjermen på veggen har hun laget selv. Bildet er kjøpt på auksjon og barnekjolen er etter Hildes mor. Den eldste datteren deres brukte kjolen i Hilde og Jørns bryllup. Stettefatet er et loppefunn og lysestaken er fra Lisbeth Dahl.

